

CẤU TRÚC DỮ LIỆU VÀ GIẢI THUẬT

Data Structure and algorithms

TPHCM - 2022

CHƯƠNG 1: TỔNG QUAN

Nội dung

3

- ✓ ☐ Cấu trúc dữ liệu
- ☐ Thuật toán
- ☐ Độ phức tạp của thuật toán

Cấu trúc dữ liệu

4

- Sự tổ chức hợp lý của các thành phần dữ liệu,
- Tập các thao tác để truy cập các thành phần dữ liệu.
- Ví dụ:
  - ▣ Mảng (array)
  - ▣ Danh sách liên kết (linked list)
  - ▣ Ngăn xếp (stack)
  - ▣ Hàng đợi (queue)
  - ▣ Cây (tree)
  - ▣ ...

Nội dung

5

- ☐ Cấu trúc dữ liệu
- ✓
☐ Thuật toán
- ☐ Độ phức tạp của thuật toán

Thuật toán

6

- Tập các bước *có thể tính toán được* để đạt được kết quả mong muốn
- Ví dụ: Tính tổng các số nguyên lẻ từ $1 \rightarrow n$
  - ▣ B1: $S=0$
  - ▣ B2: $i=1$
  - ▣ B3: Nếu $i=n+1$ thì sang B7, ngược lại sang B4
  - ▣ B4: $S=S+i$
  - ▣ B5: $i=i+2$
  - ▣ B6: Quay lại B3
  - ▣ B7: Tổng cần tìm là S

Mối quan hệ của CTDL và thuật toán

7

$\text{CTDL} + \text{Thuật toán} = \text{Chương trình}$

Ví dụ

8

- Một chương trình quản lý điểm thi của sinh viên cần lưu trữ các điểm số của 3 sinh viên. Giả sử mỗi sinh viên có 4 điểm số ứng với 4 môn học khác nhau, dữ liệu có dạng bảng như sau:

Sinh viên	Môn 1	Môn 2	Môn3	Môn4
SV 1	7	9	5	2
SV 2	5	0	9	4
SV 3	6	3	7	4

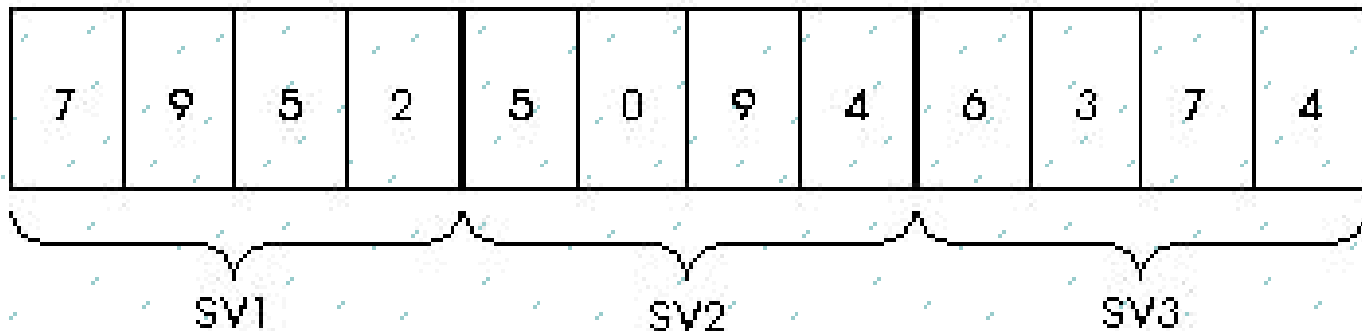
Ví dụ

9

- Chỉ xét thao tác xử lý là xuất điểm số các môn của từng sinh viên.
- Phương án 1 : Sử dụng mảng một chiều:

`int result [12] = {7, 9, 5, 2, 5, 0, 9, 4, 6, 3, 7, 4};`

- các phần tử sẽ được lưu trữ như sau:

- Truy xuất điểm số môn j của sinh viên i phải sử dụng một công thức xác định chỉ số tương ứng trong mảng result:
 $\text{result}[(i * \text{số cột}) + j]$

Ví dụ

10

```
void XuatDiem() //Xuất điểm số của tất cả sv
{
    const int so_mon = 4;
    int sv, mon;
    for (int i=0; i<12; i++)
    {
        sv = i/so_mon;
        mon = i % so_mon;
        printf("Điểm môn %d của sv %d là: %d",
            mon, sv, result[i]);
    }
}
```

Ví dụ

11

- Chỉ xét thao tác xử lý là xuất điểm số các môn của từng sinh viên.
- Phương án 2 : Sử dụng mảng hai chiều:

```
int result[3][4] = {{ 7, 9, 5, 2}, { 5, 0, 9, 4}, { 6, 3, 7, 4 }};
```

- các phần tử sẽ được lưu trữ như sau:

	Cột 0	Cột 1	Cột 2	Cột 3
Dòng 0	result[0][0] = 7	result[0][1] = 9	result[0][2] = 5	result[0][3] = 2
Dòng 1	result[1][0] = 5	result[1][1] = 0	result[1][2] = 9	result[1][3] = 4
Dòng 2	result[2][0] = 6	result[2][1] = 3	result[2][2] = 7	result[2][3] = 4

- Truy xuất điểm số môn j của sinh viên i cũng chính là phần tử nằm ở vị trí (dòng i, cột j) trong mảng: result[i][j]

Ví dụ

12

```
void XuatDiem() //Xuất điểm số của tất cả sv
{
    const int so_mon = 4, so_sv = 3;
    for ( int i=0; i<so_sv; i++)
        for ( int j=0; j<so_mon; j++)
            printf("Điểm môn %d của sv %d
là:%d", j, i, result[i][j]);
}
```

Nội dung

13

- ☐ Cấu trúc dữ liệu
- ☐ Thuật toán
- ☒ Độ phức tạp của thuật toán (algorithm complexity)

Độ phức tạp của thuật toán

14

- Phân tích thuật toán
  - ▣ Tính đúng
  - ▣ Tính đơn giản
  - ▣ Không gian
  - ▣ Thời gian chạy của thuật toán

Độ phức tạp của thuật toán

15

- Thời gian chạy của thuật toán
  - ▣ Đánh giá như thế nào
    - Thực nghiệm
    - Xấp xỉ

Độ phức tạp của thuật toán

16

- Thực nghiệm
  - ▣ Chịu sự hạn chế của ngôn ngữ lập trình
  - ▣ Ảnh hưởng bởi trình độ của người cài đặt
  - ▣ Chọn được các bộ dữ liệu thử đặc trưng cho tất cả tập các dữ liệu vào của thuật toán: khó khăn và tốn nhiều chi phí
  - ▣ Phụ thuộc nhiều vào phần cứng

Độ phức tạp của thuật toán

17

□ Xấp xỉ tiệm cận

- ▣ Cách thông dụng nhất để đánh giá một thuật toán là ký hiệu tiệm cận gọi là Big-O

- ▣ Định nghĩa toán học của Big-O:

Cho f và g là hai hàm từ tập các số nguyên hoặc số thực đến số thực. Ta nói $f(x)$ là $O(g(x))$ nếu tồn tại hằng số C và k sao cho:

$$|f(x)| \leq C |g(x)| \text{ với mọi } x > k$$

- ▣ Ví dụ, hàm $f(x) = x^2 + 3x + 2$ là $O(x^2)$

Thật vậy, khi $x > 2$ thì $x < x^2$ và $2 < 2x^2$

Do đó $x^2 + 3x + 2 < 6x^2$

Nghĩa là ta chọn được $C = 6$ và $k = 2$

Độ phức tạp của thuật toán

18

- Một số kết quả Big-O quan trọng:
  - ▣ Hàm đa thức:
    - $f(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0$
    - Khi đó $f(x)$ là $O(x^n)$
  - ▣ Hàm giai thừa:
    - $f(n) = n!$ là $O(n^n)$
  - ▣ Logarit của hàm giai thừa:
    - $f(n) = \log n!$ là $O(n \log n)$
  - ▣ Hàm điều hòa
    - $H(n) = 1 + 1/2 + 1/3 + \dots + 1/n$ là $O(\log n)$

Độ phức tạp của thuật toán

19

□ Một số lớp thuật toán

$n \setminus \text{Hàm}$	n	$\lg n$	$N \lg n$	n^2	n^3	2^n
1	1	0	0	1	1	2
2	2	1	2	4	8	4
4	n	2	8	16	64	16
8	8	3	24	64	512	256
16	16	4	64	256	4096	65536
32	32	5	160	1024	32768	2,147,483,648

Độ phức tạp của thuật toán

20

- Một số lớp thuật toán

Độ phức tạp	Thuật ngữ/tên phân lớp
$O(1)$	Độ phức tạp hằng số
$O(\log n)$	Độ phức tạp logarit
$O(n)$	Độ phức tạp tuyến tính
$O(n \log n)$	Độ phức tạp $n \log n$
$O(n^a)$	Độ phức tạp đa thức
$O(a^n), a > 1$	Độ phức tạp hàm mũ
$O(n!)$	Độ phức tạp giai thừa

Độ phức tạp của thuật toán

21

- Ví dụ, xét hàm sau:
    - ▣ Lệnh *printf* ngoài vòng lặp có độ phức tạp hằng $O(1)$, vì không phụ thuộc vào N
    - ▣ Số lệnh *printf* trong vòng lặp bằng với kích thước mảng, do đó vòng lặp có độ phức tạp $O(N)$
    - ▣ Tổng cộng: Hàm f có độ phức tạp: $O(1) + O(N)$
- Độ phức tạp: $O(N)$

```
void f(int a[], int n)
{
    printf("n = %d", n) ;
    for (int i = 0; i < n; i++ )
        printf("%d  ", a[i]);
}
```

ÔN TẬP

- ❖ Các thao tác trên cấu trúc dữ liệu **mảng một chiều**:
  - ❖ Nhập/xuất mảng (hoặc phát sinh ngẫu nhiên - random)
  - ❖ Tìm vị trí của giá trị X trong mảng
  - ❖ Sắp xếp mảng có thứ tự
- ❖ Ghi dữ liệu của mảng ra file text.